

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619201513
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1619201513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: P. W., B.. XX.XX.XXXX, O. X. W.O. XX, W., zastúpený: ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom Pod Hájom 1367/169, Dubnica nad Váhom, IČO: 51 255 022, o zaplatenie 1 339,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 08.10.2020, č.k. 7Csp/55/2019-75, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu do prisudzujúceho výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odmieta.
- II. Vo zvyšnej napadnutej časti sa rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- III. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 133,33 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 133,33 eur od 27.06.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 80,10 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie vo veci právne odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 a 6, § 11 ods. 1 písm. d), § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 103, § 517 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že strany sporu uzatvorili dňa 26.06.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 600 eur a žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 3 000 eur do termínu konečnej splatnosti dňa 26.06.2016. V predmetnej zmluve žalobca nesprávne uviedol údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej „RPMN“) v neprospech spotrebiteľa, čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, sa súd prvej inštancie nezaoberal ostatnými náležitosťami zmluvy (výška, počet a termíny splátok istiny, úroku poplatku pri každej splátke) ako aj namietanou výškou úroku 59,50 % ročne. Súd prvej inštancie

nepriznal žalobcovi ani poplatky za upomienky v sume 180 eur (6 upomienok po 30 eur), z dôvodu, že vyhotovenie a doručenie upomienok žalovanému ani náklady spojené s ich vyhotovením a zaslaním neboli preukázané. K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol, že žaloba bola doručená súdu dňa 27.06.2019 a konečná splatnosť úveru bola podľa zmluvy dohodnutá na 26.06.2016. Trojročná premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po konečnej splatnosti, t.j. dňa 27.06.2016 a uplynula by dňa 27.06.2019, čiže žalobca doručil súdu žalobu v trojročnej premlčacej lehote, preto nie je možné zamietnuť žalobu ako celok pre premlčanie. Žalobca poskytnutý úver predčasne nezosplatnil, aj napriek nesplácaniu za strany žalovaného. Žalovaný splácal poskytnutý úver v splátkach po 250 eur k 26. dňu v mesiaci a tak mal 12 mesačnými splátkami splatiť celkovo sumu 3 000 eur. Každá jednotlivá splátka sa v dôsledku nezosplatnenia úveru premlčovala samostatne. Splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky späť pred dátumom podania žaloby sú premlčané. Nepremľanou zostala iba posledná splátka úveru splatná ku dňu 26.06.2016, pričom v prípade tejto poslednej splátky začala plynúť premlčacia doba dňa 27.06.2016 a uplynula dňa 27.06.2019 (deň doručenia žaloby). Zmluva ani všeobecné podmienky poskytnutia úveru však neobsahovali rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, preto súd sumu skutočne poskytnutého úveru (1 600 eur) rozpočítal rovnomerne na každú splátku, čo predstavuje na jednu mesačnú splátku sumu 133,33 eur (1 600 eur / 12 mesačných splátok). Preto súd priznal žalobcovi sumu 133,33 eur ako poslednú nepremľanú splátku očistenú od úrokov a poplatkov a vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol. Vzhľadom na to, že žalovaný sa s plnením dostal do omeškania priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z priznanej sumy 133,33 eur vo výške 5 % ročne počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti priznanej splátky od 27.06.2016 do zaplatenia. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na § 255 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) podľa pomeru úspechu v konaní, keď žalobca mal čiastočný úspech v rozsahu 9,95 % a žalovaný v rozsahu 90,05 %, z čoho vyplýva pomerný úspech žalovaného v rozsahu 80,10 %.

3. Proti rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Poukázal na to, že žalovaný v zmluve výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou a v zmluve vyhlásil, že súhlasí s obsahom zmluvy, bol oboznámený so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Žalovaný mal možnosť odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru a svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom. Žalovaný si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa a poukázal na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a koncepciu priemerného spotrebiteľa. V danom prípade nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle žalovaného, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojím obsahom či účelom odporuje zákonu a z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý výsledok tohto konania, t.j. nedovolenosť právneho úkonu, rozpor so zákonom. Na základe neplnenia povinnosti žalovaného riadne a včas v zmysle uzatvorenej zmluvy, splatnosť spotrebiteľského úveru nastala dňa 26.06.2016. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný a uviedol, že prevažná časť odvolacích námietok je v rozpore s obsahom spisu a napadnutého rozhodnutia. Odvolacie námietky smerovali voči záverom, ktoré súd prvej inštancie nevyslovil. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie neporušil žiadne procesné práva jeho rozhodnutie nemá ani inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie v konaní neposudzoval platnosť zmenky, takéto tvrdenie žalobcu sa objavilo len v odvolacom konaní, bez toho, aby žalobca namietal súvis tohto tvrdenia s tvrdenou nesprávnosťou napadnutého rozhodnutia. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľskej úverovej zmluvy nie je podmienená odstúpením od zmluvy zo strany spotrebiteľa. Okolnosť, že žalovaný

v konečnom dôsledku podpísal predmetnú zmluvu, a súhlasil aj s jej obsahom a všetkými podmienkami, je bez relevancie ku konštatovanej absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, resp. ku konštatovanej okolnosti, že žalovanému bol úver poskytnutý pri výške RPMN vypočítanej v jeho neprospech. Samotný záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predstavuje postup súdu, kedy sa súd zaoberal samotnou zmluvou a nie neplatnosťou právneho úkonu. V predmetnom spore sa nejednalo o neplatnosť či už absolútnu alebo relatívnu, ale o nárokoch žalobcu a o tom, či zmluva spĺňala všetky potrebné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. V zmysle uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

5. K vyjadreniu žalovaného žalobca vo svojom podaní zaslanom súdu dňa 10.05.2021 uviedol, že žalovaný do dnešného dňa nezaplatil ani len istinu poskytnutého úveru. Žalobca trvá na svojich doterajších písomných podaniach, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a to najmä na podanom odvolaní.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 16.06.2021 uviedol, že odvolacie námietky žalobcu považuje za bezpredmetné a zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení. Poukázal na skutočnosť, že od vydania rozsudku, aj napriek tomu že ešte nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť uhradil žalobcovi sumu, na ktorú ho súd prvej inštancie zaviazal a ako dôkaz zaslal kópie príkazov na úhradu uvedenej sumy.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 CSP), ktorým žalobca napadol rozhodnutie prvej inštancie v celom rozsahu (tak prisudzujúci ako i zamietajúci výrok), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. Podľa § 359 C.s.p., odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. Podľa § 386 C.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ak

a) bolo podané oneskorene,

b) bolo podané neoprávnenou osobou,

c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo

d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

10. Z obsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie prisudzujúcim výrokom I uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 133,33 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 133,33 eur od 27.06.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zamietajúcim výrokom II žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a výrokom III rozhodol o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Vzhľadom k uvedenému bol žalobca neúspešným v zamietajúcom výroku II, ktorým súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol. Osobou oprávnenou podať odvolanie je tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, pričom podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania je existencia ujmy spôsobenej napadnutým rozhodnutím. Túto ujmu je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného, pričom sa musí vychádzať z výroku rozhodnutia napadnutého odvolaním. Napriek uvedenému, z obsahu odvolania podaného žalobcom vyplýva, že žalobca odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, t.j. aj v prisudzujúcom výroku, z ktorého mu ujma nevznikla.

11. Odvolací súd tak ustálil, že žalobcovi nesvedčí subjektívna procesná legitímácia na podanie odvolania proti prisudzujúcemu výroku, preto odvolanie žalobcu s poukazom na ust. § 386 písm. b) C.s.p. v tejto časti odmietol, ako podané neoprávnenou osobou. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal zamietajúci výrok II rozhodnutia súdu prvej inštancie a závislý výrok o trovách konania.

12. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvoinštančného súdu vo vzťahu k zamietajúcej časti výroku rozhodnutia a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 CSP). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, a vyjadruje sa len k odvolacím námietkam odvolateľa.

13. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Odvolací súd preskúmavajúc odvolanie žalobcu aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietajúcemu výroku má za to, že podstatou rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v predmetnej zmluve v neprospech spotrebiteľa. Ďalšou dôležitou otázkou v tomto konaní bola námietka premlčania vznesená žalovaným. Žalobca však v odvolaní namietal závery súdu o neplatnosti úverovej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné objasniť, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je platná, preskúmal ju a mal za to, že v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch úverová zmluva trpí nedostatkom spočívajúcim v nesprávnom uvedení RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Skutočnosť ktorú namietal žalobca, že spotrebiteľský úver bol žalovanému poskytnutý prostredníctvom zmenky nebola predmetom sporu a nemá vplyv na závery súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ani na otázku premlčania. Tak isto ani odvolacie námietky žalobcu, že žalovaný súhlasil s obsahom zmluvy a všetkými podmienkami poskytnutia úveru a zaviazal sa ich dodržiavať sú bez právneho významu, nakoľko uvedené nemá žiaden vplyv na aplikáciu ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. To isté platí aj o odvolacích námietkach týkajúcich sa koncepcie priemerného spotrebiteľa a vážnosti ani ľahkovážnosti vôle žalovaného, ktoré v tomto konaní nemajú význam a preto sa nimi súd prvej inštancie v konaní nezaoberal. Záverom odvolania žalobca uvádza, že splatnosť úverovej zmluvy nastala dňa 26.06.2016, avšak uvedené tvrdenie je v súlade so závermi súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (viď bod 31.). Odvolací súd k podanému odvolaniu vzhľadom na uvedené konštatuje, že odvolacie námietky nesúvisia s obsahom rozhodnutia súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti ani s meritórnymi otázkami prvoinštančného konania a žalobca v odvolacích námietkach nespochybnil žiadnu z podstatných úvah, na ktorých je založený zamietajúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie. Skutočnosti, ktoré žalobca v odvolacích námietkach súdu prvej inštancie vytyka, súd v rozhodnutí vôbec nehodnotil, ani neposudzoval. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalobcu za formulárové bez súvisu s obsahom rozhodnutia prvoinštančného súdu.

16. Vzhľadom na to, že odvolací súd konštatoval správnosť zamietajúceho výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, konštatoval aj správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku III., týkajúcej sa náhrady trov konania.

17. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k zamietajúcemu výroku ako i vo výroku o trovách konania, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vo zvyšnej napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania, súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP, preto rozhodol tak, že v odvolacom konaní úspešný žalovaný má proti neúspešnému žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).